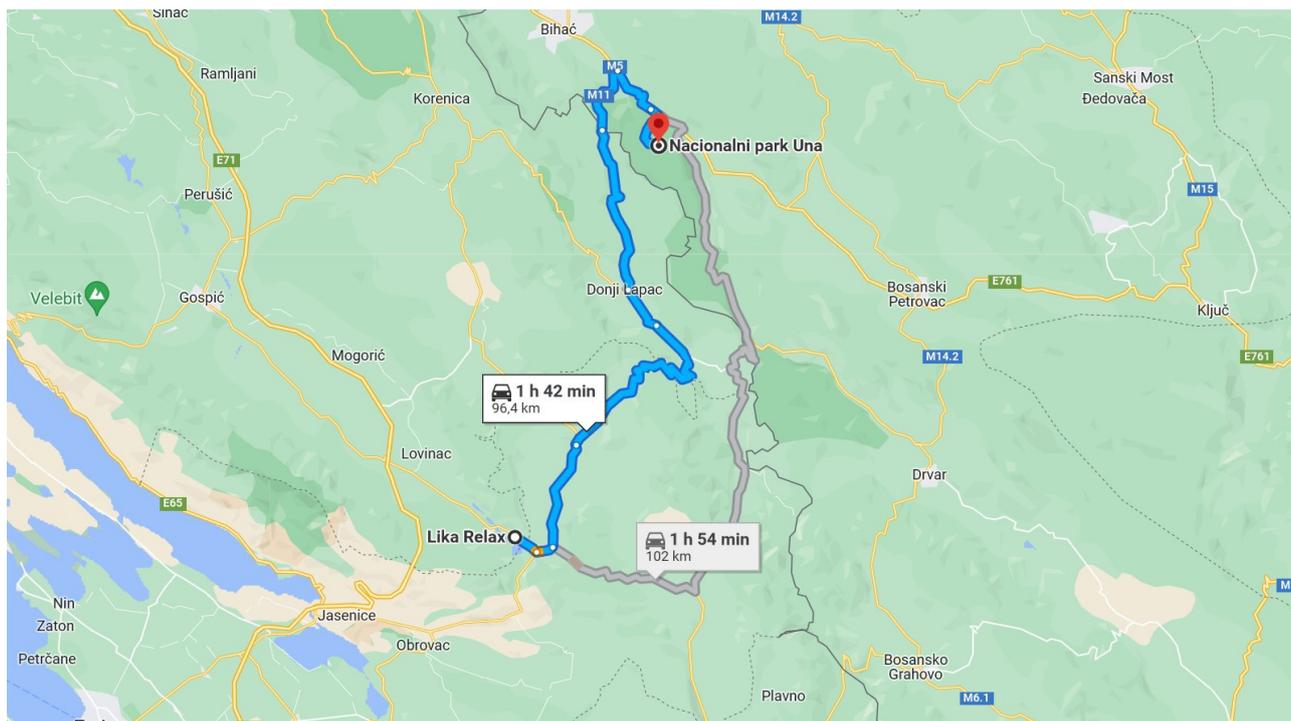

NACIONALNI PARK UNA

Od ušća gdje se 12 km duga rijeka Krka ulijeva u Unu (mjesto gdje Una ulazi u BiH) do naselja Lohovo kod Bijaća je najatraktivniji dio cjelokupnog vodotoka Une. Između ostalog i ova činjenica je doprinijela da se spomenuto područje 29. svibnja 2008. godine proglasi Nacionalnim parkom koji nosi ime ove jedinstvene rijeke, "Una".

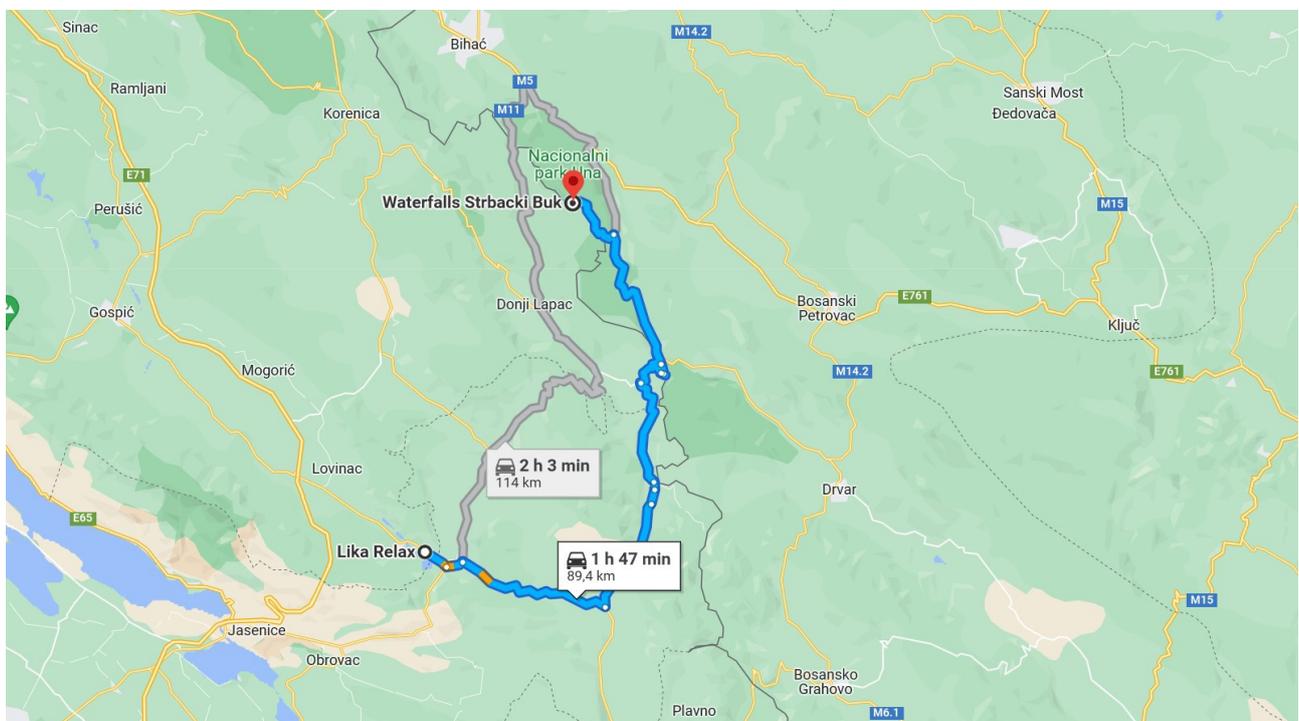
Nacionalni park Una nalazi se u sjeverozapadnom dijelu Bosne i Hercegovine, uglavnom na području grada Bihaća, te u manjoj mjeri u općini Bosanski Petrovac i Drvar. Proteže se uz granicu s Hrvatskom, a udaljen je svega 30-ak kilometara od Nacionalnog parka Plitvička jezera.

ŠTRBAČKI BUK

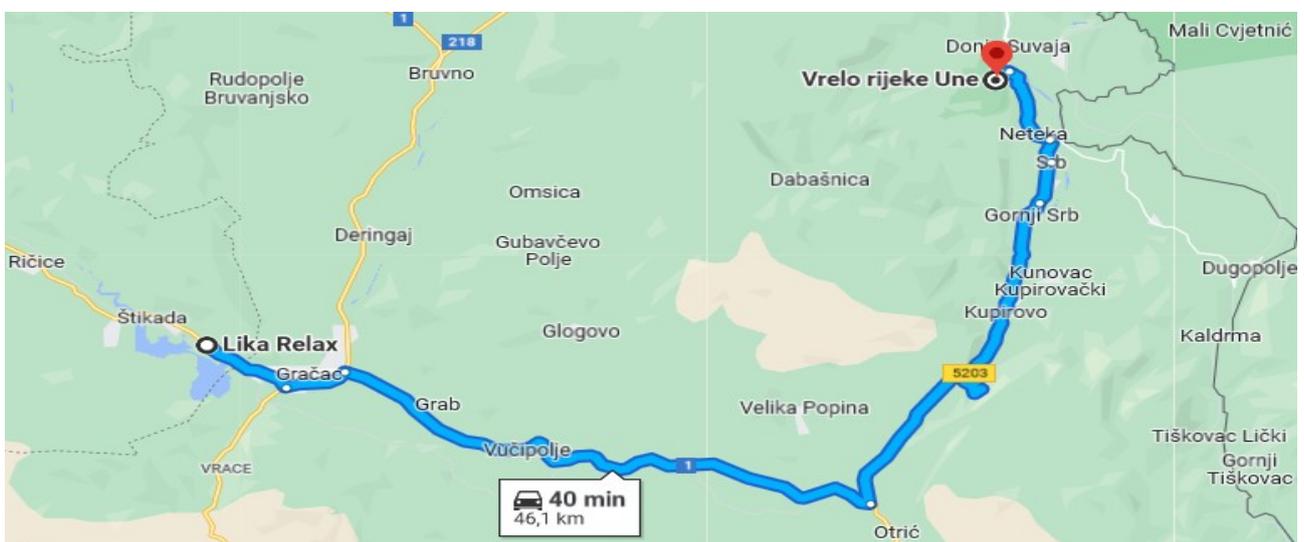
Na samoj granici Hrvatske i Bosne i Hercegovine Una se obrušava niz Štrbački buk koji je ujedno jedna od najveličanstvenijih prirodnih atrakcija rijeke Une. Štrbački buk čini niz od nekoliko vodopada, od kojih je najveći visok 24 m. Zbog svoje iznimne ljepote, ali i visine, Štrbački buk je nezaobilazno odredište svih ljubitelja raftinga i polazište za jednu od najprivlačnijih rafting dionica na Uni.

IZVOR RIJEKE UNE

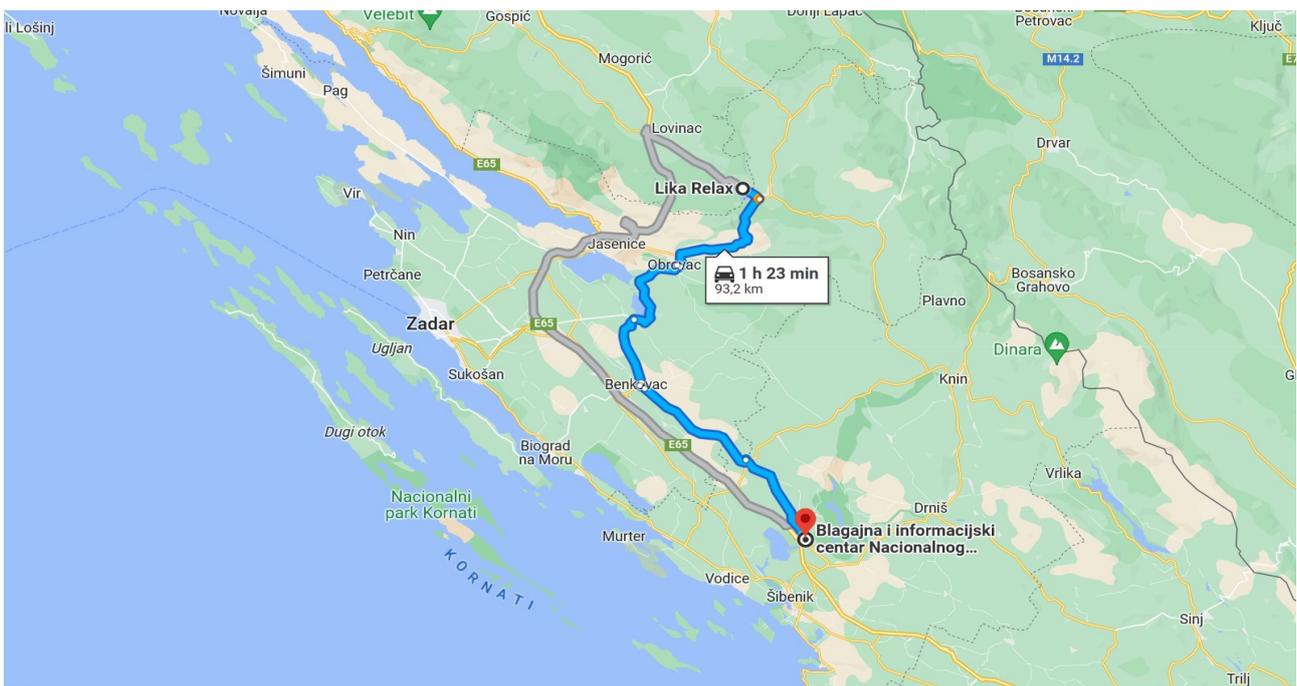
”Tko se na izvoru rijeke Une umije, ostaje vječno mlad”, kaže legenda. Una izvire u Zadarskoj županiji i za uzimanje vode u dlanove nije potrebno “loviti” vodenu bujicu koja teče, jer izvor Une je velik kao jezero. Mirno, smaragdno, hladno, veliko jezero, na nadmorskoj visini od 395,8 metara, ali istodobno duboko u klancu, okruženo strmim visokim liticama. Zvuči nestvarno, a tako i izgleda. Tako mirna voda na izvoru neke rijeke je raritet. Do izvora je uređena staza, napravljeno je izletište koje ne bi trebalo zaobići. Una je na svom izvoru tako velika i mirna, jer je dubina izvora, do sada izmjerena, 248 metara. Na svom putu iz utrobe zemlje prema njezinoj površini voda se širi i na svom izvoru je stoga velika kao jezero. Voda je plavozelena, mirna, nevjerovatno bistra, temperature osam stupnjeva. Iako se točna dubina izvora ne zna, zaron speleologa i ronioca Jeana Jacquesa Bolanza 2005. godine do dubine od 205 metara držao se rekordnim, dok 2016. Talijan Luigi Casati nije zaronio do dubine od 248 metara, što je bio novi svjetski rekord. Zaronom Casati, izvor Une je postao najdublji istražen krški izvor u području Dinarida i peti po dubini izvor u svijetu.

NACIONALNI PARK KRKA

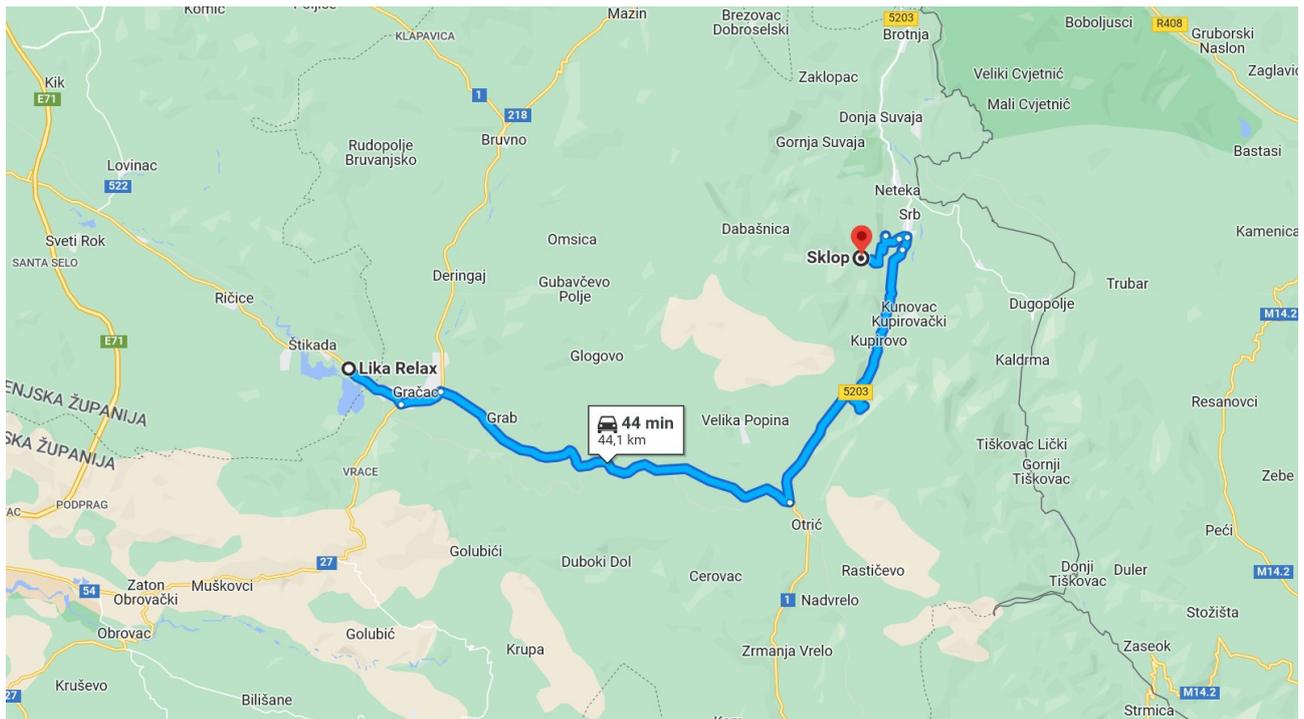
Nacionalni park „Krka“ smješten je na području Šibensko-kninske županije i obuhvaća površinu od 109 km² najljepšeg toka rijeke Krke i donji tok rijeke Čikole. Nacionalni park je prostrano, pretežito neizmijenjeno područje iznimnih i višestrukih prirodnih vrijednosti, a obuhvaća jedan ili više sačuvanih ili neznatno izmijenjenih ekosustava. Namjena mu je prije svega znanstvena, kulturna, odgojno-obrazovna i rekreativna, a zbog posjetitelja postoje i turističke djelatnosti. S potopljenim dijelom ušća Krka je duga oko 72,5 km i po dužini je 22. rijeka u Hrvatskoj. Izvire u podnožju planine Dinare, 3,5 km sjeveroistočno od Knina. Sa sedam sedrenih slapova i ukupnim padom od 224 m, Krka je prirodni i krški fenomen. Sedreni slapovi rijeke Krke temeljni su fenomen ove rijeke.

RIJEKA DABAŠNICA I KANJON SKLOP

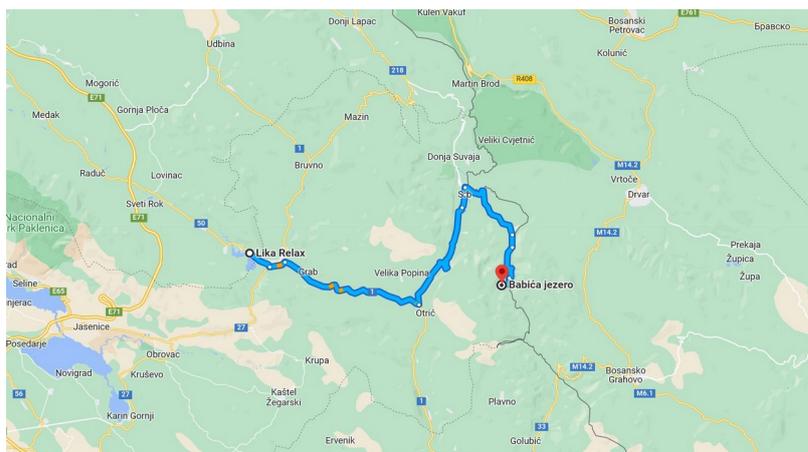
Rijeka Dabašnica teče kroz jedan od najdubljih i najneprohodnijih hrvatskih kanjona, a onda se pokraj mjesta Srb brušava u tri živopisna slapa i dobiva ime Srebrenica. U kanjonu Sklop do sada su uređena dva penjačka smjera.

BABIĆA JEZERO

Nadomak zaseoka Babići nalazi se Babića jezero. S triju strana okruženo vapnenačkim stijenama i planinama, ovo 22 metra duboko jezero kružnoga oblika izrazite je modrozeleno boje, hladne i čiste vode. Do jezera se može stići terenskim vozilom, pješice ili biciklom. Rijetki znaju za prekrasno ledenjačko jezero u Babićima kod Ličkog Tiškovca, do kojeg se iz smjera Hrvatske može doći samo pješice. Babića jezero ledenjačko je

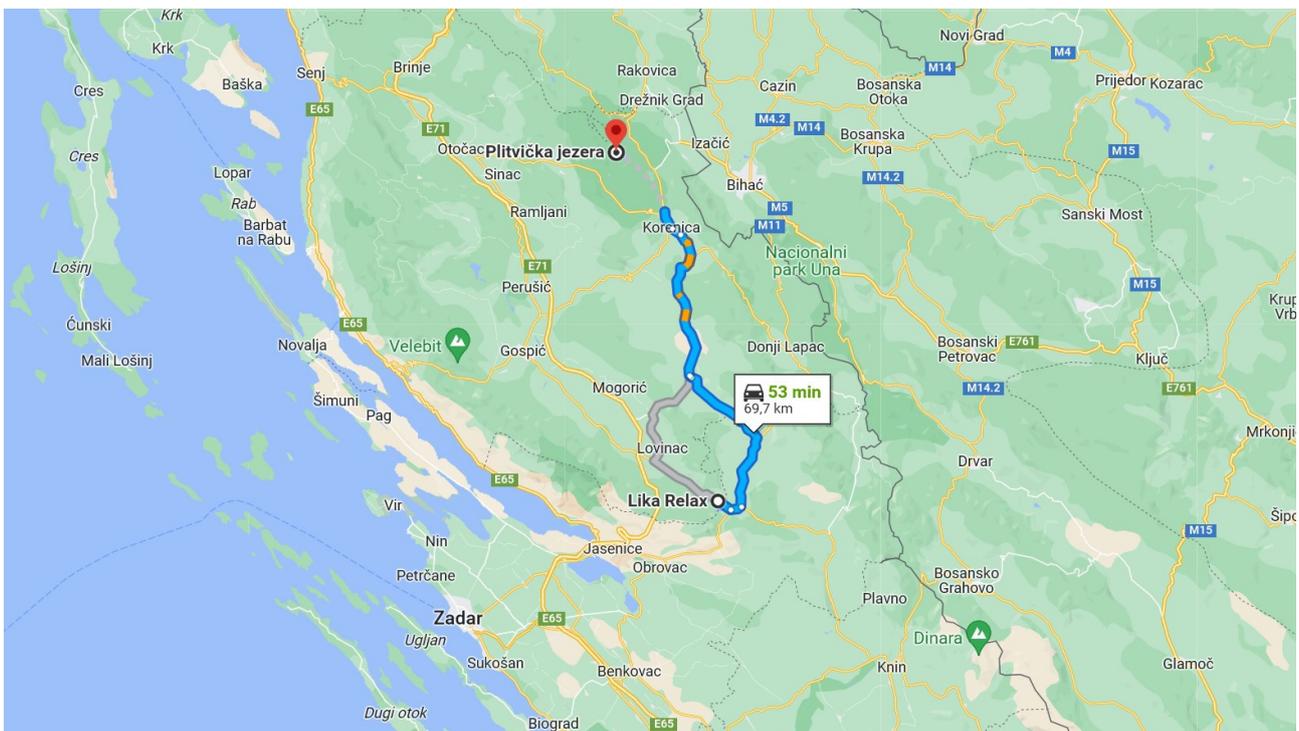

jezero, odnosno takozvano gorsko oko, koje se smjestilo podno planina Poštak i Ujilice u selu Babići kod Ličkog Tiškovca. Iako se nalazi na granici s Bosnom i Hercegovinom, teritorijalno pripada Zadarskoj županiji. Nekad se nalazilo na trasi poznate unske željezničke pruge koja je sjekla granicu Hrvatske i Bosne i Hercegovine čak sedam puta. Ona više nije u prometu, a dolazak do Babića i dalje je vrlo otežan. Ako ne planirate planinariti po neoznačenim stazama, automobilom do ovog mjesta možete doći samo iz smjera Bosne i Hercegovine. Iz Srba treba krenuti prema Kaldrmi (udaljenost oko 9 km), gdje se prelazi granični prijelaz. Nakon ulaska u Bosnu i Hercegovinu treba voziti pažljivo jer polovica od petokilometarske trase do hrvatskog sela Babići otpada na makadam i vododerine. Povrh svega, ako niste iz ovoga kraja (ili u društvu lokalne osobe), postoji šansa da vam neće dopustiti prolaz do ovog neotkrivenog bisera na granici Dalmacije i Like. Iako nije jednostavno doći, trud se itekako isplati. Babića jezero nalazi se u blizini istoimenog sela do kojeg vodi put kroz tunel i lagana šetnja u trajanju od oko 10 minuta. Karakterizira ga modrozeleno boje vode koja se prelijeva preko stijena za vrijeme obilnih kiša ili tijekom topljenja snijega. Iako je većinu godine voda hladna, u ljetnim se mjesecima zagrije, a vodostaj dovoljno snizi za kupanje.

NACIONALNI PARK PLITVIČKA JEZERA

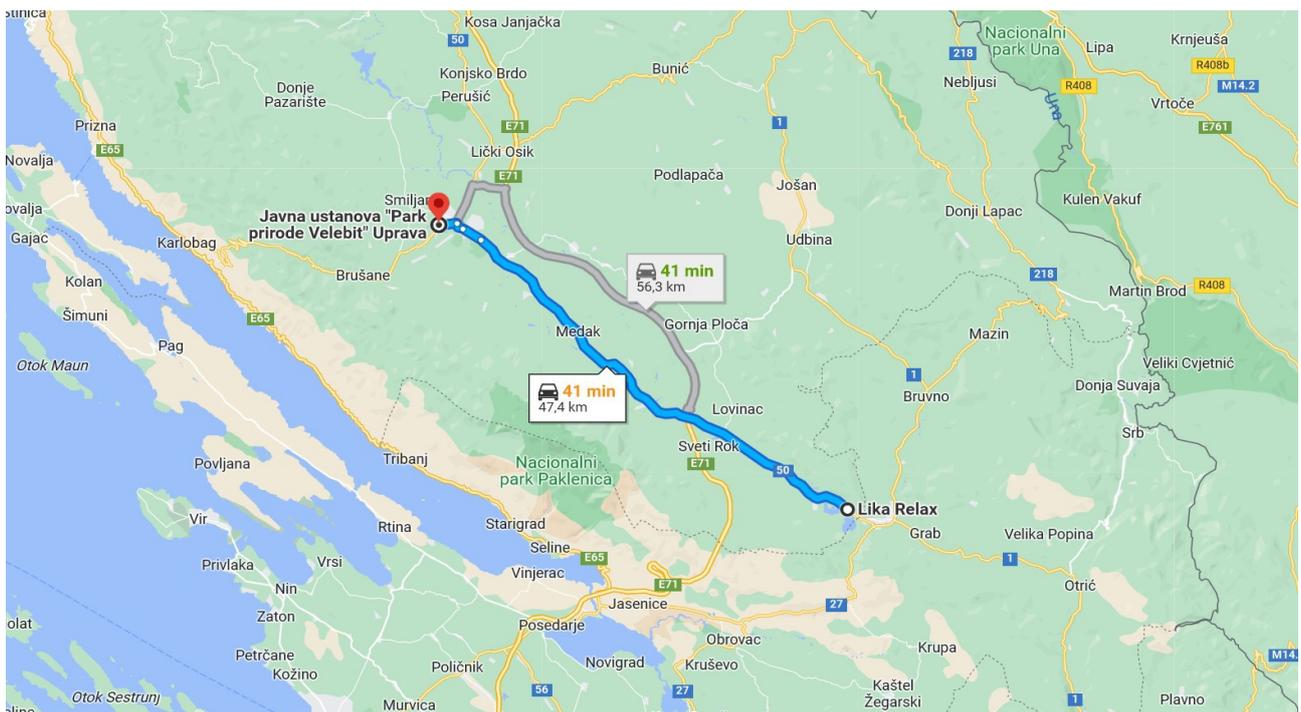
Šumovit planinski kraj u kojem se smjestilo 16 manjih i većih jezera kristalne modrozeleno boje, 8. travnja 1949. godine proglašen je prvim nacionalnim parkom u Republici Hrvatskoj. Prostrani šumski kompleksi, iznimne prirodne ljepote jezera i slapova, bogatstvo flore i faune, planinski zrak, kontrasti jesenjih boja, šumske staze, drveni mostići i još mnogo toga dio su neponovljive cjeline koju je i UNESCO proglasio svjetskom prirodnom baštinom, 1979. godine, među prvima u svijetu.

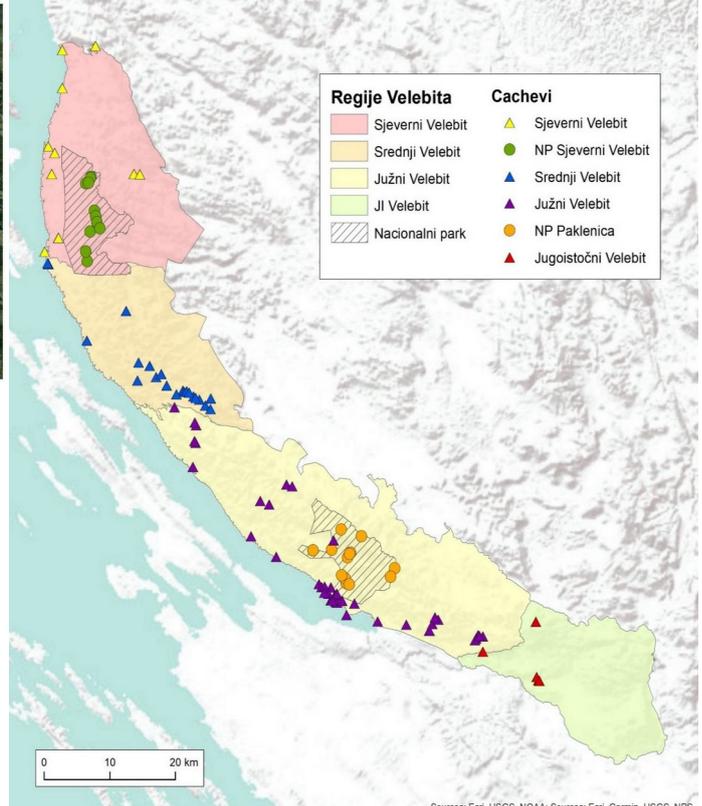
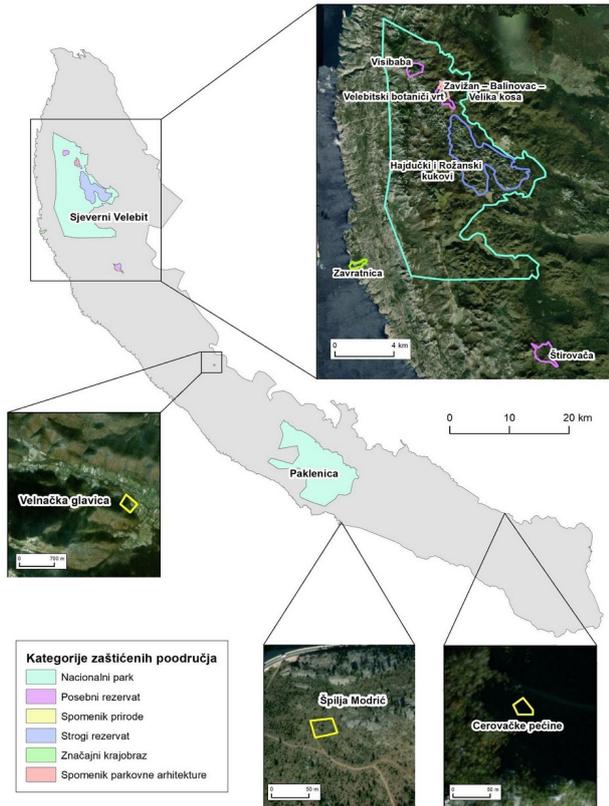
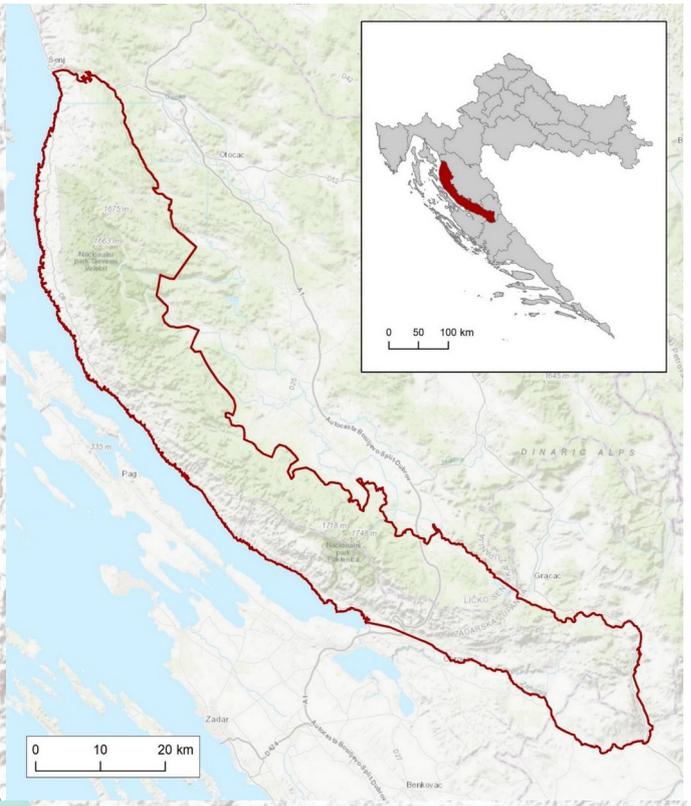
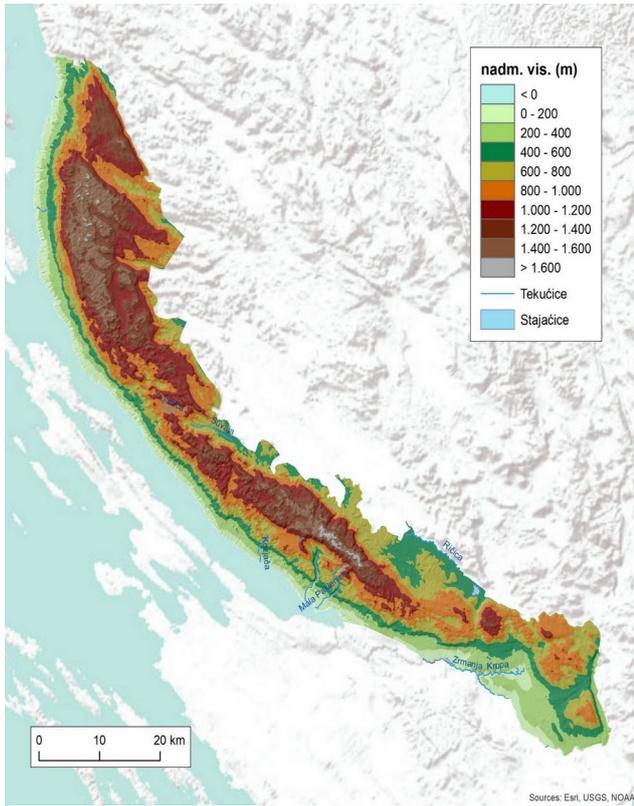

PARK PRIRODE VELEBIT

Park prirode Velebit najveće je zaštićeno područje u Republici Hrvatskoj, a status zaštite dobio je zbog svojih iznimnih prirodnih vrijednosti i velikog značaja za očuvanje biološke raznolikosti. Unutar granica Parka smještena su i dva nacionalna parka, Nacionalni park Paklenica i Nacionalni park Sjeverni Velebit. Položaj Velebita, kao i njegova geološka građa, utjecali su na razvoj veoma bogatog i raznolikog živog svijeta zbog čega je još 1978. godine UNESCO planinu Velebit uvrstio u međunarodnu mrežu rezervata biosfere u okviru programa „Čovjek i biosfera“.

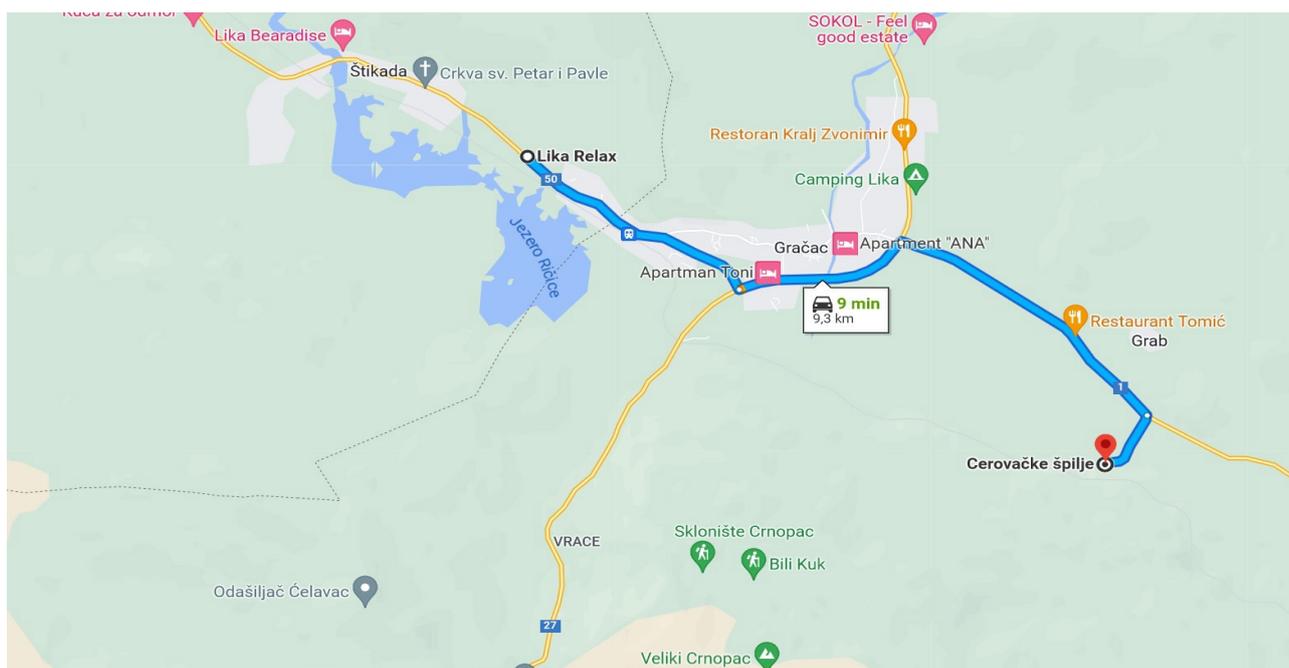

CEROVAČKE ŠPILJE

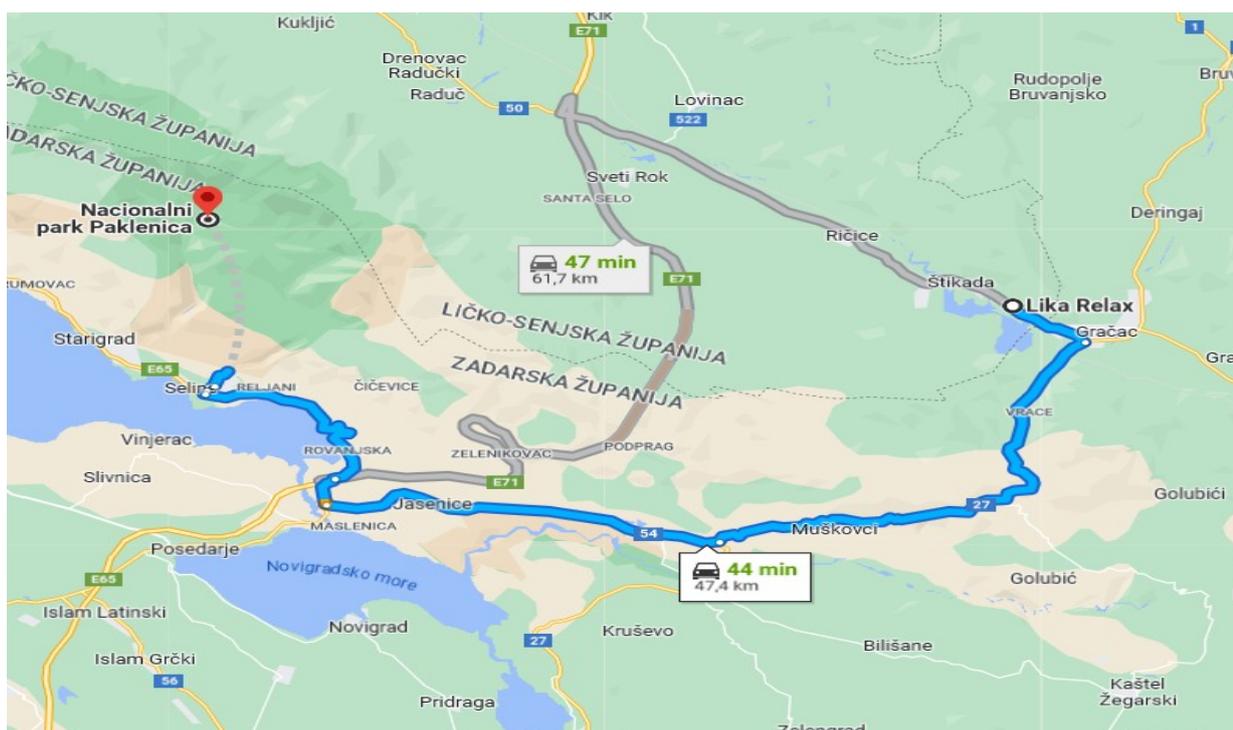
Cerovačke špilje najveći su špiljski kompleks u Republici Hrvatskoj. Nalaze se četiri kilometra jugozapadno od Gračaca, na sjeveroistočnoj padini velebitskog brda Crnopac, u južnom dijelu Parka prirode Velebit. Bogate špiljskim ukrasima i kraškim pojavama (ponorima i dimnjacima) ove pećine jedno su od najznačajnijih paleontološko nalazišta špiljskog medvjeda te pretpovijesne keramike (ilirsko - keltska kultura) zbog čega su 1961. godine zaštićene kao geomorfološki spomenik prirode.

NACIONALNI PARK PAKLENICA

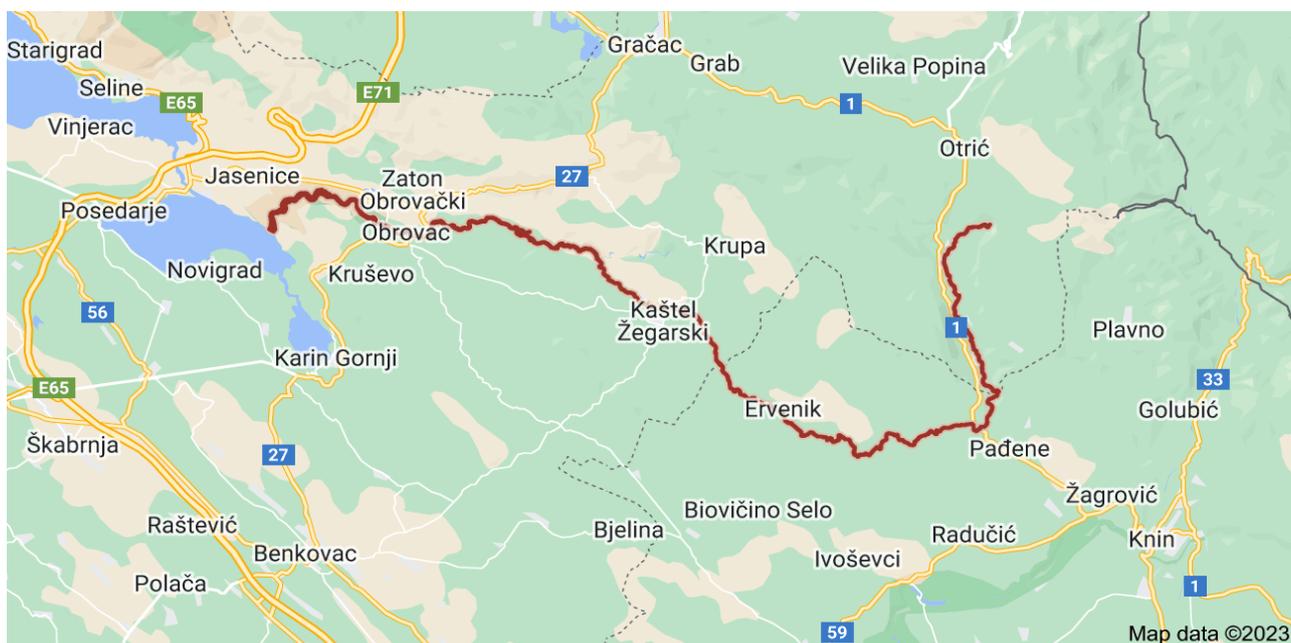
Nacionalni park Paklenica prostire se na primorskoj padini južnog Velebita, neposredno iznad naselja Marasovići, do zone najviših planinskih vrhova (Vaganski vrh, Babin vrh, Sveto brdo). Obuhvaća područje bujičnih tokova Velike i Male Paklenice, odnosno njihove prepoznatljive kanjone, okomito urezane u južne padine Velebita, te širi okolni prostor. Na relativno malom području susreće se iznimno bogatstvo geomorfoloških pojava i oblika, raznolik biljni i životinjski svijet, atraktivni krajolici i netaknuta priroda.

RIJEKA ZRMANJA

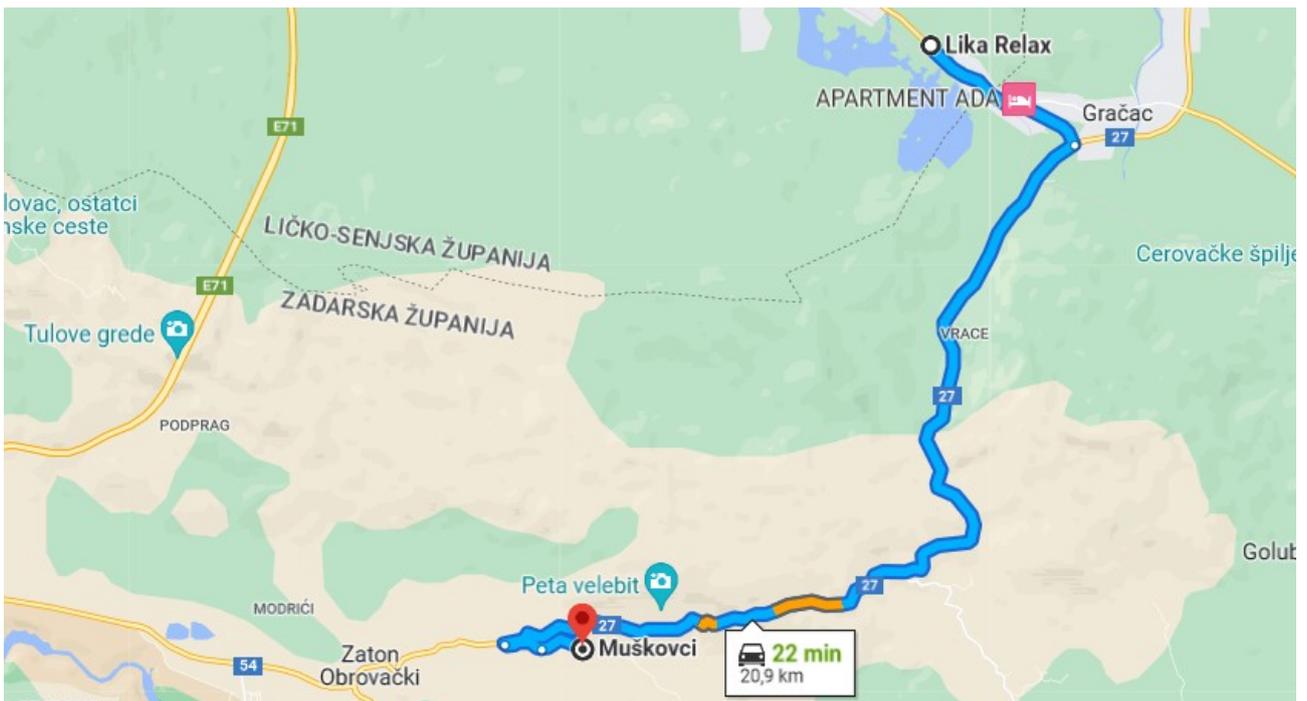
Rijeka Zrmanja izvire u mjestu Zrmanja vrelo u Lici podno planine Poštak. Svojim tokom od 69 km usijeca se u tvrdi i surovi krš tvoreći jedan od najljepših kanjona Republike Hrvatske. U gornjem toku Zrmanja formira 7km široku dolinu, dok ispod Zvonigrada (ostaci srednjovjekovnog grada iznad Zrmanje) teče kroz kanjon do Novigrada gdje se ulijeva u more. Zrmanja obiluje savršeno toplom vodom, prekrasnim kanjonima i sedrenim slapovima zbog čega predstavlja jednu od najvećih prirodnih vrijednosti Zadarske županije. Rijeku Zrmanju često od milja nazivaju „ljepotica i zvijer“. Nabujala Zrmanja jedno je od najboljih mjesta za rafting i prava je zvijer za sve one željne avantura, a kad se smiri, ta rijeka je ljepotica koja oduzima dah.

MUŠKOVCI (rijeka Zrmanja)

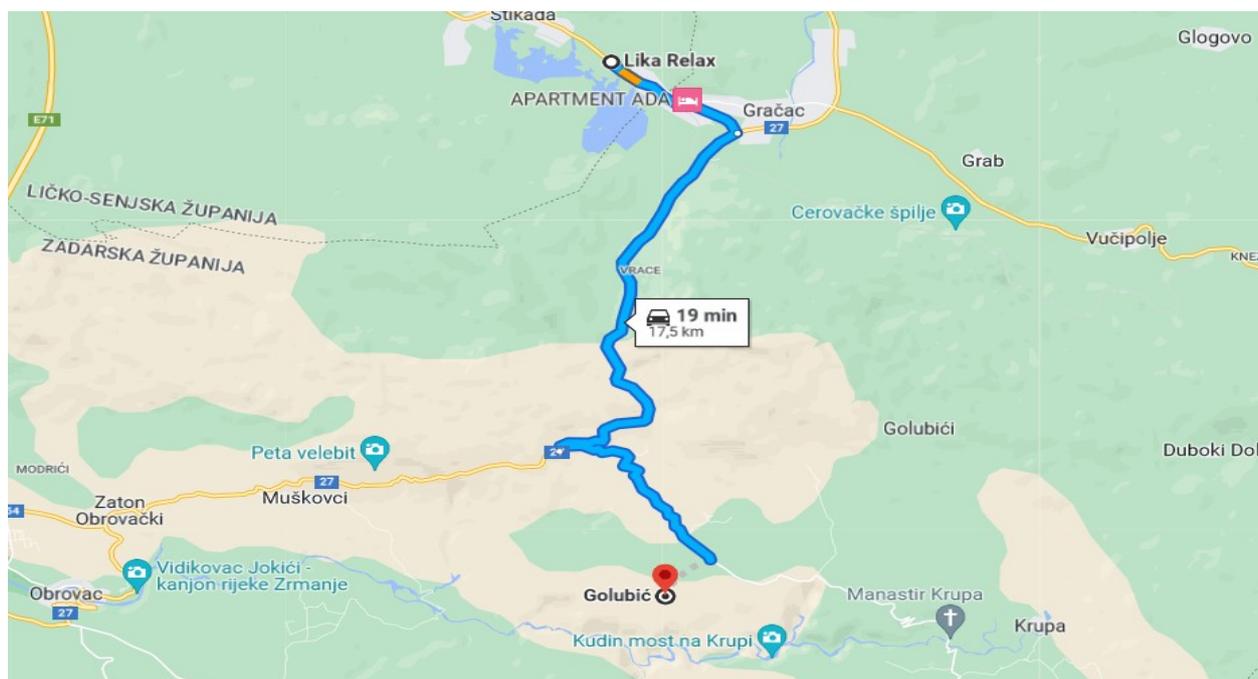
Muškovci su lijepo izletišta na Zrmanji, gdje se u vrućim ljetnim danima može hladiti u osvježavajućoj rijeci i na njenim slapovima. Zrmanja je rijeka kanjona i polja, te impresivnog estuarija, odnosno ušća u more, a upravo kod Muškovača izlazi iz njenog najljepšeg dijela, kanjona koji počinje u Kaštelu Žegarskom. Zahvaljujući dobroj cestici koja se odvaja s glavne ceste Gračac – Obrovac, lako je doći do ovdje. Može se kupati, skakati sa slapova, lijana s drveća, daski ili čak s mosta, uokolo veslati, uz masku i disalicu malo istraživati dno...

KUDIN MOST (kanjon rijeke Krupe)

Podno južnih padina Velebita, usječena duboko u kanjon teško prohodnoga kraja, teče rijeka Zrmanja. U nju se ulijeva Krupa – najduža i vodom najizdašnija pritoka Zrmanje. Na rijeci Krupi u prekrasnoj prirodi nalazi se Kudin most. Predaja kaže da je most izgradio zaljubljeni mladić Kude kako bi premostio rijeku koja ga je dijelila od njegove drage. Po njemu je most i dobio ime. Most je izgrađen u suhozidu, na prijelazu iz 18. u 19. stoljeće, a radišni i zaljubljeni majstor je u 12 lukova izrađenih od sedrenih blokova i isto toliko kamenih stupova spojio obje obale Krupe, a dug je 109 metara. Danas je most zaštićen kao spomenik kulture. Most možete pronaći ako na cesti Obrovac-Gračac skrenete prema Golubiću i Kaštel Žegarskom. Nakon dolaska u selo Golubić, kod stare škole slijedeći oznaku skrenite cestom prema Kudinom mostu. Rijeka Krupa inače svojom ljepotom privlači posjetitelje u svim dijelovima godine. Tok ove rijeke ima čak 19 slapova. Iako duga nevelikih 11 kilometara, rijeka Krupa jedna je od najljepših pritoka čijih 19 slapova, bilo visinom, razvedenošću ili oblicima, spadaju u najljepše slapove u Hrvatskoj.

ZADAR

Zadar je drevni grad, sagrađen u središtu hrvatskog Jadrana, prepun povijesnih i kulturnih znamenitosti. U povijesti se Zadar prvi put spominje u 4. st. pr.n.e. kao naselje ilirskog plemena Liburna pod imenom Jader, a zatim kroz povijest mijenja u Idassa (grčki izvor), Jadera (rimski izvor), Diadora, Zara (za vladavine Venecije i kasnije Italije), do imena Zadar. Danas je grad Zadar sačuvani spomenik različitih povijesnih vremena i kultura, koje su postavile granice i vidljive konture njegova urbana izgleda. Zadar je od srpnja 2017. na popisu svjetske kulturne baštine UNESCO-a. Na ovaj je popis uvršten zbog zadarskih gradskih bedema u dužini od tri kilometra koje je u 16. stoljeću podigla Mletačka republika za obranu od Turaka kao dio obrambenog sustava koji omeđuje zadarski poluotok. Svoju atraktivnost Zadar gradi na prožimanju kulture s turizmom, ali i kao središte raznih specifičnih ponuda i aktivnosti: nautičkog turizma i marina, hotela, apartmana i vila, malih i velikih ugostiteljskih ambijenata, prelijepih plaža i kupališta, šetnica, izleta u zanimljivu okolicu i drugih turističkih događanja.

